

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1726/2000
af 29. juni 2000
om udviklingssamarbejde med Sydafrika**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter valget i april 1994 og indsættelsen af en demokratisk regering har Fællesskabet indledt en strategi, der tager sigte på at støtte den politik og de reformer, der gennemføres af de sydafrikanske myndigheder.
- (2) Rådet vedtog den 22. november 1996 forordning (EF) nr. 2259/96 om udviklingssamarbejde med Sydafrika ⁽³⁾. Nævnte forordning udløb den 31. december 1999.
- (3) Det hedder i afsnit VII i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik om handel, udvikling og samarbejde, at der ydes finansiel bistand i form af gavebistand via en særlig finansiel facilitet på Fællesskabets budget, at Fællesskabet erklærer sig rede til at fastholde sit finansielle samarbejde med Sydafrika på et højt niveau, og at det vil træffe de nødvendige beslutninger i denne sammenhæng på basis af forslag fra Kommissionen.
- (4) Ovennævnte aftales afsnit V indeholder bestemmelser om målene, prioriteringerne og metoderne for og implementeringen af udviklingssamarbejdet med Sydafrika.
- (5) På baggrund af resultaterne af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2259/96 og Revisionsrettens særlige beretning nr. 7/98 om Det Europæiske Fællesskabs program for udviklingsbistand til Sydafrika (1986-1996) bør udviklingssamarbejdet med Sydafrika fortsættes med

visse tilpasninger, navnlig med hensyn til forenkling af procedurer, større fokus på sektorspecifikke prioriteringer og decentralisering af beslutningstagningen.

- (6) Bistanden i henhold til denne forordning gennemføres i sammenhæng med den indsats, der ydes af andre donorer, herunder multilaterale institutioners.
- (7) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (8) I denne forordning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽⁵⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.
- (9) Ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽⁶⁾ er der fastlagt fælles retsregler på alle områder vedrørende Fællesskabernes egne indtægter og udgifter.
- (10) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽⁷⁾ finder anvendelse på alle områder af Fællesskabernes aktiviteter, uden at dette berører specifikke EF-regler for de forskellige politikområder —

⁽¹⁾ EFT C 21 E af 25.1.2000, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 5.5.1999 (EFT C 279 af 1.10.1999, s. 192), Rådets fælles holdning af 28.2.2000 (EFT C 128 af 8.5.2000, s. 51) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16.5.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 13. juni 2000.

⁽³⁾ EFT L 306 af 28.11.1996, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 3

Artikel 1

Mål

Fællesskabet iværksætter inden for rammerne af en politisk dialog og et partnerskab et finansielt og fagligt samarbejde med Sydafrika til støtte for den politik og de reformer, som de sydafrikanske myndigheder har iværksat.

EF-samarbejdsprogrammet, der benævnes »det europæiske genopbygnings- og udviklingsprogram for Sydafrika« (EGUS), har til formål — ved hjælp af programmer og foranstaltninger med henblik på at mindske fattigdommen og fremme økonomisk vækst til fordel for de fattige — at bidrage til en harmonisk og bæredygtig økonomisk og social udvikling, til landets fortsatte integration i verdensøkonomien samt at konsolidere grundlaget for et demokratisk retssamfund under fuldstændig overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Dette skal opnås ved at støtte internationale mål og politikker for bæredygtig udvikling, der er baseret på FN's konventioner og resolutioner, og dermed bidrage til at nå det mål at den del af befolkningen, der lever i yderste fattigdom, skal halveres inden år 2015.

Artikel 2

Samarbejdsområder

1. Programmerne skal især fokusere på bekæmpelse af fattigdom, tage hensyn til basisbehovene i de tidligere ugunstigt stillede lokalsamfund og integrere den kønsrelaterede og miljømæssige dimension af udviklingen. Der skal i alle disse programmer lægges særlig vægt på at styrke institutionernes kapacitet.

2. Udviklingssamarbejdet i henhold til denne forordning rettes navnlig mod:

a) støtte til politikker, instrumenter og programmer, der sigter mod en fortsat integration af den sydafrikanske økonomi i verdensøkonomien og verdenshandelen, jobskabelse, udvikling af den private sektor, regionalt samarbejde og regional integration. I sidstnævnte sammenhæng skal opmærksomheden særlig rettes mod støtte til de tilpasningstiltag i regionen, der følger af etableringen af frihandelsområdet i henhold til aftalen om handel, udvikling og samarbejde, især i Toldunionen for det Sydlige Afrika (SACU). Fremme af et samarbejde mellem EU-erhvervsdrivende og sydafrikanske erhvervsdrivende af gensidig almen interesse kan også overvejes

b) forbedring af levevilkårene og levering af sociale basisydelser

c) støtte til demokratisering, beskyttelse af menneskerettighederne, god offentlig forvaltning, styrkelse af de lokale myndigheder og inddragelse af civilsamfundet i udviklingsprocessen.

3. Dialogen og partnerskabet mellem offentlige myndigheder og ikke-statslige udviklingspartnere og aktører skal fremmes.

Støtteberettigede samarbejdspartnere

De samarbejdspartnere, der kan opnå finansiell bistand i henhold til denne forordning, er stats-, provins- og lokalmyndigheder og offentlige organer, ikke-statslige organisationer samt samfundsbaseede organisationer, regionale og internationale organisationer, institutioner samt offentlige og private virksomheder. Andre organer vil ligeledes kunne være støtteberettigede, hvis begge parter er enige herom.

Artikel 4

Virkemidler, udgifter, information om programmet og koordination

1. De virkemidler, der kan tages i anvendelse som led i det samarbejde, der er nævnt i artikel 2, omfatter navnlig undersøgelser, teknisk bistand, uddannelse eller andre tjenesteydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.

2. EF-finansieringen, som afhængigt af foranstaltningens behov og art kan afholdes i lokal eller i fremmed valuta, kan dække:

a) udgifter på statsbudgettet til støtte af reformer og politik i prioriterede sektorer, som indkredses gennem en politisk dialog, idet der anvendes de mest hensigtsmæssige instrumenter, herunder direkte målrettet budgetstøtte i bestemte sektorer, hvor de relevante betingelser (f.eks. regnskabspligt og statsbudgettets gennemsigthed og forsvarlige indkøbsprocedurer) er opfyldt

b) investering og udstyr

c) i behørigt begrundede tilfælde faste udgifter (herunder administrations-, vedligeholdelses- og driftsudgifter), særlig når et program gennemføres af en ikke-statslig partner under hensyntagen til, at programmet så vidt muligt skal sigte mod bæredygtighed på lang sigt.

En del af finansieringen kan kanaliseres mod bestemte endelige modtagere (f.eks. nye igangsættere) gennem specialiserede finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Investeringsbank (EIB), i form af risikovillig kapital eller andre instrumenter. De midler, der stilles til rådighed efter denne forordning må ikke bruges på en måde, der medfører illoyal konkurrence.

3. For hver enkelt samarbejdsaktion kræves principielt et finansielt bidrag fra de i artikel 3 nævnte partnere. Størrelsen af dette bidrag fastsættes under hensyn til de pågældende partners muligheder og efter den enkelte foranstaltningens karakter. Der kræves navnlig et sådant bidrag i tilfælde, hvor formålet med et projekt er at igangsætte en tidsbestemt aktivitet, for at sikre sådanne projekters levedygtighed, efter at Fællesskabets støtte er ophørt. Det kan ydes i naturalier. I særlige tilfælde og når partneren enten er en ikke-statslig organisation eller en samfundsbaseeret organisation, kan kravet om bidrag frafaldes.

4. Kommissionen kan tage alle nødvendige skridt for at gøre det bekendt, at den støtte, der ydes i medfør af denne forordning, stammer fra Fællesskabet.

5. Potentiel samfinansiering og parallelfinansiering med andre bidragsydere kan tilstræbes, navnlig med medlemsstaterne.

6. For at virkeliggøre traktatens mål om sammenhæng og komplementaritet og for at sikre en optimal udnyttelse af støtten træffer Kommissionen alle nødvendige koordineringsforanstaltninger, herunder:

- a) indførelse af et system til systematisk udveksling af oplysninger om de foranstaltninger, som Fællesskabet, medlemsstaterne og EIB finansierer eller påtænker at finansiere
- b) koordination på stedet for foranstaltningernes gennemførelse via regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet.

7. Kommissionen bestræber sig på i samarbejde med medlemsstaterne at tage alle nødvendige initiativer til at sikre en tilfredsstillende koordinering med de øvrige involverede donorer og at tilskynde til, at modtagerlandet kommer til at spille en stadig mere aktiv rolle i samordningen af støtten.

Artikel 5

Den finansielle bistands form

Den finansielle bistand i henhold til denne forordning har form af gavebistand.

Artikel 6

Programmering

1. Der foretages en treårig vejledende programmering i nær kontakt med den sydafrikanske regering under hensyntagen til resultaterne af den koordination, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6 og 7. Den vejledende programmeringsproces skal i fuldt omfang overholde princippet om, at programmeringen skal tage hensyn til støttemodtagernes behov.

2. Til forberedelse af hver programmeringsrunde udarbejder Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne, også på stedet, et strategidokument i dialog med den sydafrikanske regering. I dette strategidokument skal der tages hensyn til resultaterne af de seneste generelle evalueringer af foranstaltninger, der er finansieret i henhold til forordning (EF) nr. 2259/96 og nærværende forordning, samt andre regelmæssige evalueringer. Det forbindes med en problemorienteret analyse og omfatter tværgående spørgsmål som f.eks. mindskelse af fattigdommen, ligestilling mellem kønnene, miljø og bæredygtighed. Et udkast til det treårige vejledende program vedlægges strategidokumentet. Der udvælges et begrænset antal samarbejdssektorer på grundlag af de områder, der er fastlagt i artikel 2 i denne forordning. For disse sektorer fastlægges der nærmere bestemmelser og ledsageforanstaltninger. Der udvikles så vidt muligt resultatindikatorer for at lette gennemførelsen af målene og evalueringen af virkningen.

Strategidokumentet og udkastet til treårigt vejledende program gennemgås af det i artikel 8, stk. 1, omhandlede udvalg, i det følgende benævnt udvalg.

Udvalget afgiver udtalelse efter proceduren i artikel 8, stk. 2.

3. Det treårige vejledende program forhandles og underskrives af Kommissionen og den sydafrikanske regering. Det endelige resultat af forhandlingerne tilsendes udvalget til orientering. Hvis flere end et udvalgsmedlem anmoder herom, drøftes dokumentet i udvalget.

4. Udvalget gennemgår en gang om året strategidokumentets og det treårige vejledende programs virkemåde, resultater og fortsatte relevans. Hvis evalueringerne eller anden relevant udvikling kræver det, kan udvalget opfordre Kommissionen til at forhandle ændringer i det treårige vejledende program med den sydafrikanske regering.

5. På grundlag af et oplæg fra Kommissionen drøfter udvalget en gang om året de almindelige retningslinjer for foranstaltningerne i det kommende år.

Artikel 7

Procedurer

1. Kommissionen er ansvarlig for at forberede, vedtage og forvalte de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter de gældende budgetprocedurer og andre procedurer, navnlig procedurerne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. I det særlige tilfælde hvor der ydes bidrag fra EGUS til regionale programmer i Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskabs (SADC's) område, der finansieres via Den Europæiske Udviklingsfond, kan bidraget udnyttes efter retningslinjerne i Lomé-konventionen, forudsat at artiklerne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget overholdes.

3. For at sikre gennemsigtigheden i og virkeliggørelsen af målene i artikel 4, stk. 6, tilsender Kommissionen medlemsstaterne og deres repræsentanter på stedet projektoplysningsskemaer for alle projekter, så snart det er besluttet at påbegynde forundersøgelsen. Senere ajourfører Kommissionen disse projektoplysningsskemaer og sender dem til medlemsstaterne.

4. Enhver finansieringsaftale eller -kontrakt, der indgås i henhold til denne forordning, skal bl.a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de sædvanlige bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i henhold til gældende regler, navnlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.

De foranstaltninger, som Kommissionen træffer i henhold til proceduren i artikel 8, skal bidrage til passende beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

5. Hvis foranstaltningerne udmøntes i finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Sydafrika, skal disse indeholde en bestemmelse om, at skatter, afgifter og andre omkostninger ikke skal udredes af Fællesskabet.

6. Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, Sydafrika og de andre AVS-lande. Deltagelsen kan udvides til også at omfatte andre lande i behørigt begrundede tilfælde og for at sikre den størst mulige omkostningseffektivitet.

7. Leverancerne skal have oprindelse i medlemsstaterne, Sydafrika eller de andre AVS-stater. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre lande.

8. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, underskrives kontrakterne af den sydafrikanske regering. Herudover indgås kontrakter, der ikke er omfattet af en finansieringsaftale, af Kommissionen.

Artikel 8

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås i givet fald af det udvalg, der er kompetent med hensyn til udviklingssamarbejde i det pågældende geografiske område.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med afgørelsens artikel 8.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. I forbindelse med programmer, der er godkendt af udvalget, og som finansieres i rater, der dækker mere end et regnskabsår, træffer Kommissionen hvert år uden yderligere underretning af udvalget, efterfølgende finansieringsafgørelser, som ikke overstiger den fastlagte maksimumsudgift for det godkendte program, og som ligger inden for grænsen af de finansielle ressourcer, som budgetmyndigheden har bevilget.

5. Proceduren i denne artikel finder anvendelse på finansieringsafgørelser, som Kommissionen påtænker at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi på over 5 mio. EUR. Den finder også anvendelse på alle ændringer af disse foranstaltninger, der medfører forhøjelser på mere end 20 % af det oprindeligt fastsatte beløb til den pågældende foranstaltning, samt forslag til grundlæggende ændringer i forbindelse med gennemførelsen af et projekt, for hvilket der allerede er indgået en forpligtelse.

6. Kommissionen giver udvalget en kortfattet underretning om de finansieringsafgørelser, den påtænker at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi på indtil 5 mio. EUR. Denne underretning finder sted senest en uge, inden afgørelsen træffes.

Artikel 9

Overvågning og evaluering

1. Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af denne forordning. I rapporten gøres der rede for

resultaterne af gennemførelsen af budgettet for så vidt angår forpligtelser og betalinger samt for de projekter og programmer, der er finansieret i årets løb. Den skal indeholde statistikker vedrørende de kontrakter, der er indgået med henblik på iværksættelsen af projekterne og programmerne.

Kommissionen overvåger desuden projektudviklingen på baggrund af foranstaltningernes mål med hensyn til output og resultater ved hjælp af objektivt kontrollerbare indikatorer.

2. Kommissionen evaluerer regelmæssigt de foranstaltninger, Fællesskabet har finansieret, for at fastslå, om målene med disse foranstaltninger er nået, og for at kunne give retningslinjer til forbedring af effektiviteten af fremtidige foranstaltninger. Kommissionen forelægger det i artikel 8, stk. 1, omhandlede udvalg et sammendrag af evalueringerne. Evalueringsrapporterne er til rådighed for alle medlemsstater, Europa-Parlamentet og andre interesserede parter.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en midtvejsrevision inden den 31. oktober 2003 og en samlet evaluering af programmet inden udløbet af forordningens gyldighed.

Midtvejsrevisionen vedrører resultaterne af det første treårige program (2000-2002), der gennemføres under denne forordning. Kommissionen foreslår om nødvendigt ændringer til forordningen under hensyntagen til følgerne af de nye AVS/EU-ordninger for Sydafrika.

Den samlede evaluering indeholder forslag til det fortsatte udviklingssamarbejde med Sydafrika.

Artikel 10

Finansielt referencegrundlag

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2000-2006 på 885,5 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. Hvert år fastsættes der i budgetmærkningen et loft inden for den årlige bevilling til kontrakter om teknisk bistand, som Kommissionen indgår til gennemførelse af fælles foranstaltninger til gensidig fordel for Fællesskabet og modtageren.

Artikel 11

Varighed

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Dens gyldighed udløber den 31. december 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

M. MARQUES DA COSTA

Formand
